

Księga Nehemiasza

Rozdział 3

1. I powstał Eliasib, kapłan wielki, i bracia jego kapłani, i zbudowali bramę trzody; ci ją poświęcili i wrota jej postawili, a poświęcili ją aż do wieże stu łokiet, aż do wieże Hananeel. 2. A podle niego budowali mężowie Jerycha, a wedle niego budował Zachur, syn Amri. 3. A bramę rybną budowali synowie Asnaa. Oni ją przykryli i postawili wrota jej i zamki, i zawory. A wedle tych budował Marimut, syn Uriasza, syna Akkus, 4. a podle niego budował Mosollam, syn Barachiasza, syna Mesezebel; a podle nich budował Sadok, syn Baana; 5. podle tych budowli Tekuitczycy: ale zaniejszy między nimi nie podłożyli szyj swoich pod robotę pana swego. 6. A starą bramę budował Jojada syn Fasea, i Mosollam, syn Besodia. Oni ją przykryli i postawili wrota jej i zamki, i zawory. 7. A podle nich budowali Meltias Gabaończyk i Jadon Meronatczyk, mężowie z Gabaon i Masfa, za książę, które było w krainie za rzeką. 8. Podle niego budował Eziel, syn Araja, złotnik; a podle niego budował Ananias, syn aptekarzowi i zostawili Jeruzalem aż do muru ulice szerszej. 9. A podle tego budował Rafaja, syn Hur, przełożony ulice Jerozolimskiej; 10. a podle niego pobudował Jedaja, syn Haromaf, przeciw domowi swemu; a podle niego budował Hattus, syn Haseboniasza. 11. Połowicę ulice budował Melchias, syn Herem, i Hasub, syn Fahat Moab, i wieżę pieców. 12. A podle niego budował Sellum, syn Alohes, przełożony nad połowicą ulice Jerozolimskiej, sam i córki jego. 13. A bramę doliny zbudował Hanon i obywatele Zanoë: ci ją zbudowali i stanowili wrota jej i zamki, i zawory, i tysiąc łokiet muru aż do bramy gnojowej. 14. A bramę gnojową budował Melchias, syn Rechab, przełożony ulice Betacharan: on ją zbudował i postanowił wrota jej i zamki, i zawory. 15. A bramę źródnia zbudował Sellum, syn Cholhoza, przełożony wsi Masfa: on ją zbudował i przykrył, i postawił wrota jej i zamki, i zawory, i mury sadzawki Siloe ku ogrodu królewskiemu i aż do wschodu, który zstępuje do Miasta Dawidowego. 16. Po nim budował Nehemias, syn Asbok, przełożony nad połowicą ulice Bet-Sur aż przeciwko grobowi Dawidowemu i aż do stawu, który z wielką pracą zbudowany jest, i aż do domu mocnych. 17. Po nim budowali Lewitowie, Rehum, syn Benni; a po nim budował Hasebias, przełożony nad połowicą ulice Ceile, na swej ulicy. 18. Po nim budowali bracia ich, Bawaj, syn Henadad, przełożony nad połowicą Ceile. 19. A podle niego budował Azer, syn Jozue, przełożony nad Masfa, miarę wtórą przeciw wstępowaniu ku mocniejszemu rogu. 20. Po nim na górze budował Baruch, syn Zachajów, miarę wtórą od kąta aż do wrót domu Eliasiba, kapłana wielkiego. 21. Po nim budował Merimut, syn Uriasza, syna Hakkus, miarę wtórą ode drzwi domu Eliasib, póki się rozściagał dom Eliasib. 22. A po nim budowali kapłani, mężowie z pól Jordanu; 23. a po nim budował Beniamin i Hasub przeciw domowi swemu; a po nim budował Azariasz, syn Maasjasza, syna Ananiasza, naprzeciw domowi swemu. 24. Po nim budował Bennuj, syn Henadad, miarę wtórą od domu Azariaszowego, aż do zatoczenia i aż do kąta. 25. Falel, syn Oziego, budował przeciw zatoczeniu i wieży, która wychodzi z wyższego domu królewskiego, to jest w sieni ciemnicy; po nim Fadaja, syn Faros,

26. A Natinejczycy mieszkali w Ofel aż naprzeciw bramie wodnej na wschód słońca i wieży która wychodziła. **27.** Po nim budowali Tekuitczycy, miarę wtórą naprzeciwko od wieże wielkiej i wychodzącej aż do muru kościelnego. **28.** A wzgórze od bramy końskiej budowali kapłani, każdy przeciw domowi swemu. **29.** Po nich budował Sadok, syn Emmer, przeciw domowi swemu, a po nim budował Semaja, syn Secheniaszów, stróż bramy wschodniej. **30.** Po nim budował Hanania, syn Selemiaszów, i Hanun, syn Selef, szósty, miarę wtórą; po nim budował Mosollam, syn Barachiaszów, przeciwko skarbnicy swojej. **31.** Po nim budował Melchiasz, syn złotniczy, aż do domu Natinejczyków i wiotesz sprzedających przeciw bramie sądowej, i aż do sale narożnej. **32.** A między salą narożną w bramie trzody budowali złotnicy i kupcy.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.